

ברגל הקרוב, [אולם אם זה הטעם לא נתבאר למה תקנו שלוש גרנות די היה בגורן אחת סמוך לאחד הרגלים]. וי"מ את דברי רבי יודן, שהסיבה שתקנו שלושה גרנות, כי אם היה מעשר את כל הבהמות פעם אחת, אפילו היה הדבר סמוך לרגל, היה בא לידי בל תאחר, כי לא היה יכול להעלות כל מעשרו בפעם אחת ברגל הסמוך, אבל עתה שחילקו זאת לשלושה גרנות, בכל פעם יוכל להביא כל מה שעושה.

ונחלקו תנאים במשנתנו, מתי בדיוק אם זמני הגרנות הללו שתקנו חכמים.

	גורן ראשון	גורן שני	גורן שלישי
רבי עקיבא	פרוס הפסח	פרוס עצרת	פרוס החג
בן עזאי	כ"ט אדר	א' סיון	כ"ט אב
ר"א ור"ש	א' ניסן	א' סיון	כ"ט אלול

וכאן בסוגינתנו לא נתבארו טעמיהם של החכמים הללו, ולפיכך הנני להעתיק מה"בקיצור" למסכת בכורות, את ביאור מחלוקתם, שהיא מתאימה עם הביאור השני בטעם תקנת הגרנות הללו, כלומר שתהא הבהמה מצויה לעולי רגלים.

א. זמן הגורן הראשון הוא הגורן הסמוך לפסח.

לדעת רבי עקיבא – הגורן הראשון הוא בפרוס הפסח, כלומר, חמישה עשר יום קודם הפסח, שהוא היום האחרון של חודש אדר הסמוך לניסן, אלא מאחר שלדעת רבי עקיבא, אדר הסמוך לניסן, פעמים יש בו עשרים ותשעה יום, ופעמים יש בו שלושים יום, לא נקט את התאריך, אלא אמר פרוס הפסח, והכוונה לחצי מהזמן שרגילים לדרוש בהלכות הפסח שלדעת רבי עקיבא הוא שלושים יום, וזהו הזמן שבני אדם יתחילו לקנות בהמות לפסח, ומחמת הגורן יהיו מצויות להם בהמות.

וכמו כן לדעת בן עזאי – הגורן הראשון הוא בפרוס הפסח, כלומר חמישה עשר יום קודם הפסח, שהוא היום האחרון של חודש אדר, אלא מאחר שלדעת בן עזאי, אדר הסמוך לניסן, לעולם יש בו עשרים ותשעה יום, נקט את התאריך הזה, כלומר **עשרים ותשעה באדר**.

ולדעת רבי אלעזר ורבי שמעון – אין רגילים לדרוש בהלכות הפסח אלא שתי שבועות קודם הפסח, כלומר **ארבעה עשר יום קודם הפסח, שהוא אחד בניסן**, ולכן אין לעשות את הגורן הראשון, אלא באחד בניסן.

ב. זמן הגורן השני הוא הגורן הסמוך לעצרת.

לדעת רבי עקיבא – כשם שהגורן הראשון הוא בפרוס הפסח, כך הגורן השני הוא בפרוס העצרת כלומר, **חמישה עשר יום קודם עצרת**.